

Bulletin 207

JAARGANG 23 / JUNI 2004

2003 / 2004

Bestuur

President	Henk Drost
Oud President	Marnix Jansen Venneboer
1 ^e Vice President	Koos Kuiper
2 ^e Vice President	Bert Lamers
Secretaris	Henk Breuker
Penningmeester	Martin Liefink

Secretariaat:

Henk Breuker,
Lebuïnusstraat 23,
7009 MV Doetinchem
Telefoon 0314 - 343056
mobiel 06 – 22376774
Fax 0314 – 354697
E-mail: Doetinchem@lions.nl
Website: www.Lions.nl/Doetinchem
Digitaal ledenboek: www.lions.nl/lolas
Bankrekening ABN-AMRO : 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

Bijeenkomsten

Iedere maand:

1^e woensdag 20.00 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.

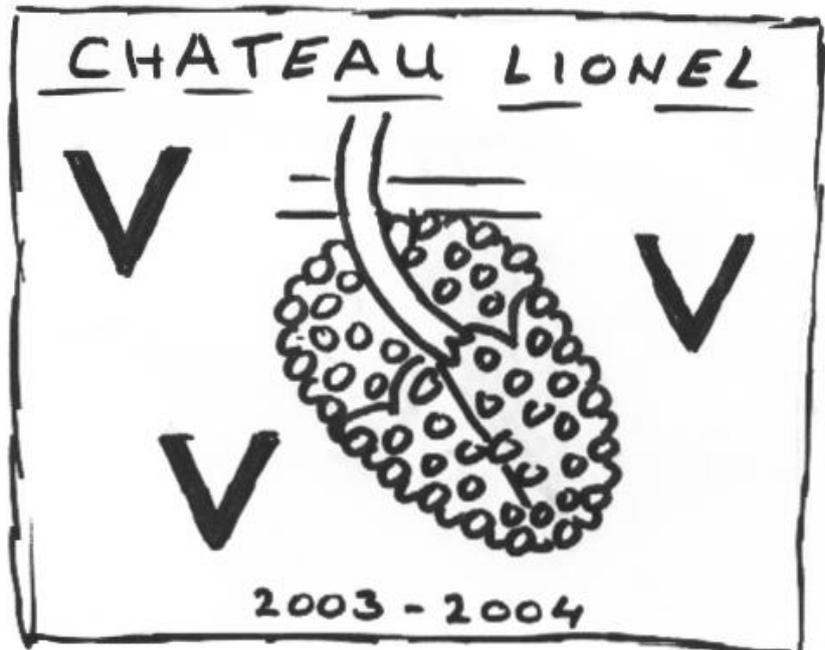
Plaats:

**Gasterije De Heereboer,
Oude Doetinchemseweg 42
Zeddam
telefoon 0314 – 651940
telefax 0314 – 652488
e-mail info@deheereboer.nl**

Bij verhindering voor de vergadering **Altijd** bij de secretaris afmelden.
Bij verhindering voor de taphap **Altijd** dinsdag vóór 20.00 uur bij Gasterije De Heereboer afmelden.
Voor de 5^e woensdag **Altijd** opgave bij Gasterije De Heereboer tussen 12.00 en 17.00 uur.

Pres(s)praat juni 2004

Wat kan een jaar snel voorbijgaan. Het lijkt nog maar kort geleden dat Marnix Jansen Venneboer mij de versierselen, behorend bij het presidentschap van onze Lionsclub, omhing. Het is wat mij betreft een enerverend jaar geweest, vol leven en met veel beleving, het thema van het afgelopen jaar.

We hebben met ons allen getracht de coherentie binnen onze club te bestendigen. Aandacht en respect voor elkaar waren belangrijke speerpunten. Aandacht en belangstelling voor elkaars belevingen, met prachtige verhalen van Peter Bob Peerenboom en Henk Kets. Steun en belangstelling voor onze leden en hun verwanten die te kampen hadden of hebben met lichamelijk ongemak, waarbij met name Dick de Bruin een zwaar jaar achter de rug heeft. Positief voor Dick (en Nel) is dat hij vanaf begin juni in Doetinchem gedialyseerd wordt. Ook dit jaar het trieste overlijden van Ger Heezen.

Jos Niesink is dit jaar onze gelederen komen versterken. In de korte tijd dat hij bij ons is, heeft hij al actief deelgenomen aan diverse activiteiten, zo acteerde hij als volleerd parkeerwacht bij het, mede door ons ondersteunde, Kelderfestijn van LC Isala. Een groot aantal jubilarissen is gehuldigd voor vele jaren trouw lidmaatschap, met als absolute topper Henk Heezen, chartermember en 45 jaar lid van Lions Club Doetinchem. Zo'n chevron bestond nog niet eens, is speciaal voor hem ontworpen. Nog een hoogtepunt dit jaar was de verschijning van ons 200ste Bulletin, ieder keer weer op tijd uitgebracht door hoofdredacteur Tom Jacobs en uitgebreid voorzien van beschouwende, leerzame, somtijds kritische artikelen van de hand van onze eigen "clubschrijver" Henk Breuker. Complimenten voor Han Meibergen die het smoelenboek weer up to date maakte. Ook respect voor onze zone-voorzitter voor maar liefst 3

jaar, Jan Kruit. Hij vertegenwoordigt ons binnen het Lionsgebeuren op waardige en kordate wijze.

Samen met de dames hebben we het jaar geopend met een smakelijke barbecue bij Henk en Wil Kets. Ook genoten we van het al bijna traditionele Dinner for Papillons, we wandelden langs de Oude IJssel en smulden van het winterbuffet en de muziek in het Borghuis op onze nieuwjaarsbijeenkomst en nog eens samen hebben we een genoeglijke avond beleefd met de heerlijkste Italiaanse wijnen en spijzen onder leiding van Jan Kamsma en Richard Palsgraaf.

Ook aan de jumelage met onze vrienden uit Dorsten is gewerkt. Het Sommerfest in Dorsten werd bezocht, een grote groep van ons bracht per boemeltrein een bezoek aan Keulen met chocola, Kölsch en prijzige witte wijn. Een iets kleiner maar zeer geïnteresseerd aantal Lions bezocht een clubavond in Dorsten om naar een boeiende lezing van Generalleutnant Norbert van Heyst te luisteren. En intussen blijft de jumelagecommissie actief. Met o.a. de gelden van de gezamenlijke wijnactie werd een huisje geschonken aan de Moeder Teresa Stichting en andere kleine projecten ondersteund.

Joost Hagendoorn liet ons zien wat jeugdig enthousiasme en betrokkenheid vermag. Hij deed bewonderenswaardig werk in Zuid Afrika, terecht door ons geldelijk ondersteund. Arnoud Brok legde een link tussen muziek en blessures, gelardeerd met fraaie muzikale fragmenten en Joep Kuijsters verzorgde een leerzaam college over de pacemaker. Sommigen van ons lopen alvast met een dummie pacemaker in de zak, je weet maar nooit. Velen van ons zijn in het bezit van het reanimatie-brevet, na intensieve lessen van enthousiaste mensen van de Hartstichting. Bij die gelegenheid hebben we geld bijeengebracht, waarvoor nieuwe reanimatie-lespoppen zijn aangeschaft. En er werd op z'n tijd vergaderd, redelijk efficiënt en kort, maar krachtig, met ook aandacht voor ons eigen functioneren.

Niet alles lukte. Ondanks inspanningen van met name Ruud Wink en Anneke Peerenboom werd de kerstpakkettenactie voor de Wereldwinkel geen groot succes. De fiscus reed ons danig in de wielen. Toch dank voor de inzet van velen hierbij. En ook de belangstelling voor ons jaarlijkse uitstapje in juni was te gering. Wordt verplaatst naar later dit jaar.

Naast al eerder genoemde "We serve" activiteiten, was er natuurlijk één geweldig hoogtepunt. Op 4-4-04 brachten we door inzet van vrijwel

iedereen maar liefst 16.444,- euro (nog verdubbeld door het NCDO) bijeen voor een ziekenhuis in Roemenië. Jan Rietman en het Ulfts mannenkoor deden de H. Geest kerk op zijn grondvesten trillen. Een spetterende avond. Een ongekend succes. Nogmaals dank aan iedereen, maar vooral aan Martin Liefink en Bert Lamers, die er steeds in bleven geloven en bergen werk hebben verzet.

Zo'n enerverend jaar is niet mogelijk zonder steun van een uitermate actief bestuur. Henk Breuker, een onmisbare rechterhand, punctueel, altijd op de hoogte, Martin Liefink, past uitstekend op de euro's, Marnix Jansen Venneboer, zijn ervaring overdragend, en Koos Kuiper en Bert Lamers, enthousiast meedenkend en -doend dit jaar. De hoge attendance bij de bestuursvergaderingen gaven blijk van grote betrokkenheid. Koos Kuiper gaat ons het komend jaar voor. Met gerust hart zal ik hem de versierselen behorend bij het ambt overdragen op onze bestuurswisseling woensdag 30 juni om 18.00 uur, waar Koos en ik samen met U en de dames hopen het glas te heffen op onze vriendschap.

Tot slot gaat mijn grootste dank uit naar al onze leden. Prima attendance, geen onvertogen woord, betrokken bij activiteiten. Het was een eer Uw president te mogen zijn.

met Lionsgroet,

Henk Drost

Verslag bijeenkomst 2 juni 2004

Het is onze president dan toch nog een keer overkomen. In de “nazit” van de laatste bestuursvergadering gaat de telefoon en tot zijn grote schrik zegt de geplande spreker voor deze bijeenkomst af. Gelukkig was de vice-president zo alert om een avond uit zijn jaar naar voren te schuiven en derhalve was het Henk Kets die ons deze avond zijn levensverhaal vertelde (Zie elders in dit bulletin). Per e-mail werd iedereen daarvan op de hoogte gesteld en dat was wellicht de reden dat hij even na acht uur een 28-tal Lions kon verwelkomen, hetgeen een attendance van ruim 70% opleverde.

Voor de pauze kwamen in het huishoudelijk gedeelte de volgende punten aan de orde:

- De ingekomen stukken worden toegelicht door de secretaris en gaan vervolgens rond.
- de opbrengst van de actie 04-04-04 bedraagt naast de € 16.400 ongeveer € 3000. Een bedrag van € 1000 daarvan is bestemd voor de Stichting Moria. De rest gaat naar de fundraisingpot.
- De president vraagt aandacht voor de jumelageactiviteiten in Dorsten. Op 19 juni kan er gefietst worden en op 16 juli kan de opening van het Dorstener Lionsjaar worden bijgewoond tijdens het traditionele Sommerfest. (Wel uiterlijk eind juni aanmelden.)
- Er zijn problemen met de oprichting van een nieuwe club 's-Heerenberg-Emmerich. De leden van de Duitse club lijken niet te staan trappelen bij dit initiatief. Op 27 juni zal hierover een gesprek plaatsvinden tussen vertegenwoordigers van beide clubs en de betrokken DG's.
- De president kijkt terug op het Kelderfestijn. Was de voorbereiding enigszins slordig en chaotisch, de dag zelf was een geweldig succes. Trots deelt de president mee dat er niet minder dan 15 leden van onze club actief zijn geweest.
- Het kleurenpalet van de Achterhoek wordt na enige aandrang door Henk Breuker toch volledig bemand. Ook de jury kan uit eigen, deskundige leden worden geformeerd. Belangstellenden kunnen op 26 juni as. het beste omstreeks 8.45 uur komen naar de Rabobank aan de Kraakselaan in Doesburg.
- Tijdens de door ons te organiseren jeugddag van het internationale kamp zal een cd-project worden gerealiseerd.
- Mede als gevolg van het besluit op de vorige vergadering beschikt de ledencommissie over de namen van 3 kandidaat-leden. Na het rondje bellen/mailen zullen zij (er van uitgaande

- dat er geen bezwaren zijn) voor de bbq in augustus worden uitgenodigd.
- Het jaarlijkse uitstapje wordt verschoven naar een zaterdag in september.
  - Een belangrijk punt is de afmeldprocedure voor de taphap. Hoewel die op zich duidelijk is, blijkt (lang) niet iedereen zich hieraan te houden. Voorlopig wordt afgesproken dat voortaan iedereen zich dient af te melden uiterlijk de dinsdag voorafgaande aan de taphap en wel vòòr 20.00 uur. Dat kan per telefoon, fax of e-mail. (Voor nummers/adressen zie het [Bulletin](#))
  - Na jarenlang voor € 11,50 van de taphap te hebben genoten zal met ingang van het komend clubjaar dit bedrag € 12,50 bedragen, waarmee de vergadering goed kan leven.
  - De president vraagt aandacht voor de bestuursoverdracht (zie ook elders in dit Bulletin.)
  - Tijdens de rondvraag maakt Bert Lamers een groot compliment aan Theo Soontiëns, die tijdens het kelderfestijn onvermoeibaar en zeer creatief met zijn schminkgroep bezig is geweest. De president voegt daar aan toe dat ook BartJaap Pull ter Gunne een pluim verdient, want hij is wel heel erg lang het boegbeeld van de sjoelbak geweest.

Bestuursoverdracht

Op 30 juni a.s. vindt de traditionele bestuursoverdracht plaats. Zoals gewoonlijk zijn de Papillons daarbij van harte welkom. De “inloop” is vanaf 18.00 uur, terwijl wij om 19.00 uur een (ongetwijfeld heerlijk) 3-gangen menu krijgen voorgeschoteld.

De kosten hiervoor bedragen slechts ± € 18. De drankjes zijn uiteraard ook voor eigen rekening.

Omdat het hier geen reguliere bijeenkomst betreft, dient men zich voor deze avond aan te melden en wel uiterlijk **vrijdag 25 juni as.** bij zowel de secretaris als de Heereboer. In verband met een goede voorbereiding is het noodzakelijk dat hieraan de hand wordt gehouden.

Geheel in de bestuurslijn van onze president heeft hij niets aan het toeval overgelaten en al uitgerekend dat als Nederland in Portugal de groepsronde overleeft, het die avond weer zal moeten spelen. Daarom heeft hij de tijden zo geregeld dat een ieder toch op tijd thuis kan zijn om maar niets te hoeven missen. Je zou natuurlijk kunnen zeggen dat na de belabberde voorbereiding die kans niet erg groot is, maar de bal kan nu

eenmaal vreemd rollen. Dat hebben wij met De Graafschap maar weer gezien.

Het verhaal van een zelfportret

Een club van 45 jaar heeft een rijke historie achter zich. Maar daar kleeft ook wel een nadeel aan. Zoals eerder dit clubjaar bleek dat de oudjes de jonkies niet kennen, waardoor de presentatie van PeterBob zo gewaardeerd werd, zo kennen op hun beurt de jonkies de oudjes evenmin. Vandaar dat het een prima idee was van Henk Kets om dat euvel te verhelpen, om ook de oudere leden nog eens naar voren te halen om hun levensverhaal te vertellen. Hij zal zelf toen niet bevroed hebben dat hij al zo snel daarbij het spits mocht afbijten.

Natuurlijk, wij kennen het bedrijf van Henk al jaren, al is het maar door onze traditionele jaarlijkse bbq en weten wij allemaal dat Wil jarenlang les heeft gegeven op het ROC in Wageningen, waar wij immers ooit voortreffelijk gegeten hebben, maar dat betekent niet dat er niets bijzonders te vertellen was.

Wie weet bijvoorbeeld dat het Braamtse gebied eerst in de 13^e/14^e eeuw ontgonnen is en derhalve aan de wildernis ontsnapte. De tijd die volgde was die van het leenstelsel. Landgoederen werden in leen gegeven door o.a. de kloosters van Elten, Gelre, Bielheim en Wisch. Het was geen gemakkelijk gebied op de scheiding van de kleigrond van de Rijn en leemhoudende zandgrond.

Henk behoort tot de 3^e generatie van de Ketsfamilie die het bedrijf in eigendom heeft gehad. In 1952 werd hij zelf boer, hetgeen overigens niet vanzelfsprekend was. Eigenlijk wilde Henk werktuigbouwkundige worden. Van jongsaf aan hield hij van prutsen, soms tot ergernis van zijn moeder die niet enthousiast kon worden als de jonge Henk de trapnaaimachine omdraait en vervolgens verbouwd tot een zelfgebouwde machine waarvan het nut niet geheel duidelijk werd. Dientengevolge vond de familie hem niet zo geschikt voor een dergelijk beroep. De toenemende mechanisatie trok hem over de streep om de boerenoverall toch maar aan te trekken. De toenemende technische ontwikkeling kostte hem geen enkele moeite en zelf dingen maken gaf hem veel bevrediging: "Zij deden het soms ook nog". Prachtige voorbeelden blijven natuurlijk de geslaagde toepassing van de fietscomputer op de beregeningsapparatuur ("dat let erg nauw: langzaam maar constant is het devies") en diezelfde computer als snelheidsmeter op de tractor.

Zijn grootvader Johan ging hem als boer vooraf. Geboren in 1856 ontpopte hij zich later als een heuse heereboer, die niet in staat was een koe te melken. Des te meer kon hij zich succesvol bezig houden met de markt, waarvoor dan wel naar Zutphen of Emmerich diende te worden gegaan. In die tijd natuurlijk een inspannende bezigheid zonder de adequate vervoersmiddelen die wij vandaag de dag kennen. Daarnaast was het een vooruitstrevend man. Toen op de Doetinchemse Mulo een leerlingentekort dreigde werden de boeren in de omgeving aangespoord om hun kinderen naar die Doetinchemse school te sturen, hetgeen niet voor alle boeren uit de omgeving een logische stap voorwaarts was. Al was het maar voor het dreigende verlies van arbeidskrachten. Zo niet echter Johan Kets: hij stuurde zijn kinderen wel naar school. Lopend uiteraard. Geen sinecure voor ons die die afstand kennen. (Eerst in 1902/03 kwam de tram te rijden tussen Zutphen en Emmerich (waar Henks vader dankbaar van profiteren kon), waarbij grootvader Johan niet schroomde om daar aandelen in te nemen. Helaas was het rendement niet erg hoog.

Het was aan het eind van de 19^e eeuw geen gemakkelijke tijd. Er was sprake van een sterke bevolkingsgroei die er toe leidde dat in delen van Twente en de Achterhoek sprake was van een heuse hongersnood, zeker op de arme zandgronden. Hulp kwam o.a. vanuit de Gelders Ontwikkelings Maatschappij waar de zoon van de in onze omgeving niet onbekende Staring zich inzette om de nood onder de armlastige keuterboeren te lenigen. Uit die tijd stamt bijvoorbeeld de "Almanak voor den landman". Mest, mest, mest was het parool. Ook werd veel aandacht besteed aan de stamboekveehouderij. Hoewel er goede resultaten daarin werden bereikt speelde ook het toeval daarin een rol. Want, zoals als Henk het plastisch formuleerde, "Paring van een niemandszoon en een allemansdochter is een geluksspel". Eveneens werd in die tijd Amerikaans graan geïmporteerd. Lagere prijzen leidden tot de oprichting van talloze corporaties o.a. in de zuivel en natuurlijk de Raiffeisenbank. En wat te denken van een hengstenassociatie? Een schitterende foto laat zien dat het bestuur zich, ongetwijfeld onwennig, in 3-delig kostuum hees en zich bewust van hun vermeende importantie liet fotograferen. Henk's vader is daar nog bestuurder van geweest en op die foto zie je ook bij hem de olijke oogopslag die ook Henk zo eigen is.

Die vader is geboren in 1891. Op 34 jarige leeftijd getrouwd in 1925. Het harde bestaan zal er vast toe hebben bijgedragen dat daar eerder geen tijd voor was. Hij was nog maar een betrekkelijk korte tijd zelfstandig boer toen de crisisjaren uitbraken. Geen gemakkelijke jaren dus. Desondanks behield hij zijn waardigheid en liet hij zich kennen als een vrijzinnig-liberale geest. Hij had een groot maatschappelijk verantwoordelijkheidsgevoel, o.a. resulterend in talloze

bestuurslidmaatschappen. Bovendien had hij een brede algemene belangstelling. Wat weer eens aantoont dat ook vandaag de dag de appel nog steeds niet ver van de boom valt. Helaas was Henk's vader geruime tijd ziekelijk. 15 jaar lang is hij geplaagd door een stevig longemfyseem ("Ik weet daarom goed wat Dick door maakt"). Die ziekte heeft een grote rol gespeeld in Henk's leven, hetgeen hem ontroerend zichtbaar aan te zien is als hij dat verhaalt.

Zoals gezegd heeft Henk in 1952 het bedrijf overgenomen. In het begin voelde hij zich niet erg gelukkig in het boerenbedrijf. Het waren moeizame jaren waarin de technische ontwikkelingen slechts moeizaam tot stand kwamen. Vanaf de jaren '70 ging het gelukkig wat beter. Maar soms leverde hard werken nauwelijks opbrengst op. Over die tijd vertelt hij eigenlijk niet zoveel meer. Hij volstaat met op te merken dat hij in 1963 getrouwd is met "Wil uit Spankeren". Maar het feit dat Goede tijden, slechte tijden niet alleen een televisiesoap is, is velen wel bekend.

Veel liever praat Henk dan ook over het boerenbedrijf zelf. 60 ha grond, waarvan 10 verpacht en 50 om zelf te bewerken, waaronder 27 ha bouwland. Mais, bieten, aardappelen en witlof. Welhaast met liefde praat hij over de witlof. Het is een bijproduct van de cichorei wortel die bij de koffiecultuur werd gebruikt en aanvankelijk de naam Brussels lof kreeg. De witlofwortel verbouwt de boer, waarna de tuinder voor de witlof zorgt. Na dit verhaal zal witlof voortaan nog lekkerder smaken.

Voor een stadsmens wis ook nieuw te weten dat een koe 305 dagen melk geeft en vervolgens 60 dagen droog staat. Daarna is het tijd om te kalveren om vervolgens weer aan de melkproductie te beginnen. Bij een gemiddelde opbrengst van 33 liter per dag is een koe tijdens [een jaar](#) goed voor zo'n 10.300 liter melk. Een enorme plas, zeker als je dat afzet tegen de 3500 liter die een koe in de begin jaren 50 gaf. Drie keer heeft Henk een koe gehad die een productie opleverde van 12.500 liter ofwel 40 liter per dag.

Toen Henk en Wil enige tijd terug 40 jaar getrouwd waren is er een fraaie videofilm gemaakt over het leven van Henk en Wil. Uitgebreid komen alle facetten van het boerenbedrijf langs waarbij het je niet ontgaat hoe mooi de omgeving eigenlijk is. Wij leren over de verschillende manieren van ploegen, horen dat de suikerbieten naar de Suikerunie in Puttershoek gaan en de aardappelen naar Aviko en van de verschillende gewas_ [beschermings](#) middelen die worden gebruikt o.a. tegen de Coloradokever.

Even boeiend was het om Wil te volgen op haar weg naar Wageningen, waar zij cursussen heeft verzorgd op het gebied van de Facilitaire Dienstverlening. Ook in haar loopbaan hebben zich talloze veranderingen voorgedaan en was dus aanpassen steeds weer aan de orde. De charmante vriendelijkheid die zij op de film liet zien tijdens haar

lessen was geenszins gespeeld. Het is de Wil die wij al zovele jaren kennen.

Bijna een leven lang is Henk om 05.30 uur opgestaan, waarna eerst een kop koffie werd genoten alvorens de koeien te gaan melken. Het ganse jaar door en niet alleen op de mooie dagen in de film. Zonder zijn Wil een haast onmogelijke opgave.

Heel bijzonder om op deze avond twee geweldige mensen weer wat beter te hebben leren kennen.

HB.

Te gek voor woorden

Vrij snel na de succesvolle actie 04-04-04 kreeg ik een mail van de districtsredacteur van the Lion om foto materiaal van ons bijzonder concert. Per omgaande stuurde ik dat door naar onze president die er voor zorgde dat Gerrit Dales nog diezelfde dag van fotomateriaal werd voorzien. Een bedankje voor de snelle reactie volgde.

Enige tijd daarna kreeg ik het bericht dat het helaas niet mogelijk was om een verslag van 04-04-04 in de juni Lion op te nemen. Andere zaken kregen voorrang.

Op zich kan dat een verantwoorde redactionele keuze zijn. Maar wie schetst mijn verbazing dat ik in de juni Lions "ons verslag" niet aantrof (dat was bekend), maar in totaal minstens 4 pagina's aantrof die werden ingenomen door reusachtige koppen en foto's als illustratie van bijbehorende artikelen. Het lijkt wel de lay-out van een roddelblad.

In september komt nu een verhaaltje over het Palmpasconcert: 5 (zegge VIJF) maanden na dato !

De Lionsorganisatie wordt gedragen door de clubs. Kennelijk wordt dat snel vergeten als je tot de invloedrijke bobo's gaat behoren.

Ik maak er geen woord meer aan vuil.

HB.

Idee ?

Min of meer uit de Lionserfenis van Cors Simons heb ik al weer een aantal jaren geleden zijn plaats ingenomen in de Landelijke Werkgroep Indonesië (LWI) dat resulteert onder de vleugels van Lions Helpen Internationaal (LHI). Dat betekent o.a. een keer of 6 per jaar vergaderen in Utrecht om allerlei projecten te bespreken en contacten te houden met de Indonesische partners.

Een groot project is de jaarlijks terugkerende Pasar Malam Besar die op het Haagse Malieveld wordt gehouden. Gigantische tenten verrijzen daar om gevuld te worden met honderden stands waar allerlei zaken te koop worden aangeboden die met Indonesië te maken hebben, stands die allerlei informatie geven over het land, waar op diverse podia meer dan 400 voorstellingen gegeven en workshops gehouden worden, en niet te vergeten talloze restaurants waar het heerlijk smullen is.

Één van dien stands wordt al vele jaren lang ingericht door de Lions, de laatste jaren onder verantwoordelijkheid van de LWI. De inzet is een tombola waarvan de opbrengst dit jaar bestemd is voor een opvangtehuis voor vluchtelingenkinderen. Als je eenmaal in zo'n werkgroep zit, raak je vanzelf wat beter op de hoogte van deze bij ons onbekende, maar tragische problematiek. Een prima aansluiting dus bij het centrale Lionsthema voor de komende jaren: het kansarme kind.

Dit jaar zijn er 10.000 (!) prijzen beschikbaar, deels gesponsord, deels gekocht. Bij de tombola koop je voor € 1,50 een lot en heb je altijd prijs. Eenvoudig genoeg. Alleen, er dienen wel 10.000 lootjes in een zakje gedaan te worden. Evenals vorig jaar een aan mij toegewezen klus. En ook al helpen Gus en onze kinderen even mee, het blijft een gigantisch karwei. Daarom dan ook diverse buurkinderen ingeschakeld die tegen een kleine vergoeding de klus hebben afgewerkt.

Een nog grotere opgave is om voor bemanning van de stand te zorgen. De Pasar Malam duurt 12 dagen en is geopend van 12.00 uur tot 23.00 uur. In de rustige uren kan je met twee mensen volstaan, maar tijdens de spitsuren (en die zijn er veel) zijn soms wel vier mensen nodig. Dat betekent dat in totaal meer dan 180 "diensten" bevolkt moeten worden. Veel Lions worden natuurlijk gerekruteerd uit de Randstad, maar wat is er op tegen om ook vanuit het westen eens een dienst te draaien ?

Gus en ik hebben onze beurt dit jaar al weer gehad. Het is een ideale gelegenheid om er een dagje Den Haag van te maken. Zo was dit jaar de tentoonstelling "Beelden aan Zee" net geopend en ook het Gemeentemuseum was de moeite waard met de Schiele, Klimt en Klee tentoonstelling. Of je gaat een dagje shoppen. Vervolgens 2¼ uur lootjes verkopen en daarna nog alle tijd om eens uitgebreid (gratis) rond te lopen op de Pasar Malam. Prima dagje weg dus.

Volgend jaar willen wij meer aandacht besteden aan immateriële dienstverlening. De PM lijkt mij een mooie optie.

HB.

Grimeren voor lunchpakketten

Ik mag het natuurlijk niet zeggen, want het moet natuurlijk wel lijken alsof ik me verschrikkelijk heb opgeofferd voor het goede doel, maar ik vond het toch leuk!!!!

Het kelderfestijn is vakantie. Een hele dag in het zonnetje staan en dan met een stuk of 7 andere grimeurs veel, heel veel kinderen grimeren. Het begint om 11 uur eerst

heel rustig met een verlegen kindje dat graag een vlinder wil worden. Of een prinses, of een weerwolf, of batman, of een paard, of een hond, of een K3-meisje, of een piraat of.....Maar na het eerste schaap volgen in rap tempo de andere en ook de wolf en sneeuwwitje en de heks en voor je het weet zit er een rij van 35 kinderen die trouw en geduldig op hun beurt wachten. Een rij die urenlang niet korter zal worden.

De vraag hoe een kind geschminkt wil worden, moet goed gekozen worden. Want het is eigenlijk niet de bedoeling dat die kinderen echt iets mogen kiezen. Dat wordt veel te ingewikkeld! Het beste is dat je de vraag stelt en dan meteen zelf het antwoord geeft. Anders vraagt zo'n kind om iets wat jij niet kunt schminken. Een dolfijn?! Nou dol-fijn! Als kinderen eenmaal een voorbeeld hebben gezien, is het meestal zo dat ze daarna allemaal zoiets willen worden. Dat is een tijdje leuk en makkelijk, maar als je na 47 vlinders je buik vol hebt van die dingen, dan kun je serieus en liefdevol tegen een kind zeggen dat de vlinders op zijn en dat ze iets anders moet

verzinnen (clowntje?!) Het kind gelooft je op je woord en laat zich gedwee omkatten.

De schminktent is een oase van rust. Er wordt daar nauwelijks gesproken. De grimeurs praten op gedempte toon tegen hun slachtoffers en de kinderen op de banken kijken alleen geduldig op hun horlogetjes. Alleen is er regelmatig het geluid van ouders en grootouders te horen die hun kind dat op dat moment geschminkt worden luidkeels toeroepen hoe mooi ze wel niet

wordt, waarop het kind in een flits haar hoofdje naar haar ouders wendt en daarmee de zorgvuldig opgebouwde grime in een veeg verrinneweert. Of het penseel waarmee je net heel gevoelig een lijntje onder het oog aan het trekken was, zit er nu middenin.

En aan het eind van de dag, wanneer de 7 grimeuses, zelf middelbare scholieren, aan een passerende Isalalion vragen wat "het goede doel" dit jaar eigenlijk is, krijgen ze te horen dat het geld gaat naar kinderen die het niet zo goed hebben. Kinderen die zonder ontbijt naar school gaan.... "Geef maar op dan." wordt van diverse kanten geopperd.

"Ik ga altijd zonder ontbijt naar school. Kan ik een half uur later opstaan!"

Heerlijk dat werken voor het goede doel! We serve, they smash!

Theo Soontiëns

Chevron voor Dick de Bruin

18 mei bezocht een delegatie van het bestuur bestaande uit Henk Breuker, Marnix Jansen Venneboer, Bert Lamers en Henk Drost, Dick en Nel de Bruin thuis om Dick de chevron te overhandigen die hoort bij 30 jaar lidmaatschap van de Lions organisatie. Vanwege zijn broze gezondheid was Dick zelf niet in staat geweest in april op onze taphap te komen waar de andere jubilarissen waren gehuldigd.

De president memoreerde Dicks verdiensten, speciaal zijn grote betrokkenheid bij het jeugdwerk van de Lions, waarvoor hij overigens in 1996 een welverdiende Melvin Jones Award

had gekregen, een van de hoogste onderscheidingen binnen de Lionsorganisatie.

Nel, steun en toeverlaat van Dick, werd mede namens alle Lions door de president in de bloemen gezet.

HD

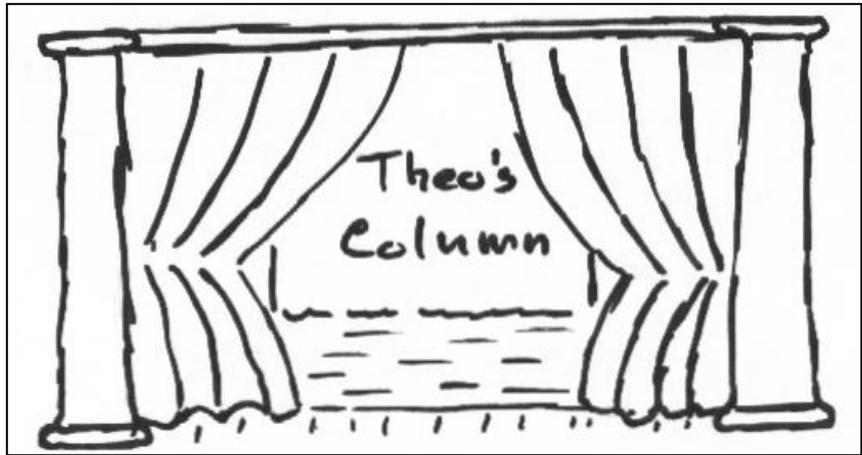

Tantalus

Ze was nog maar een jaar of 12 toen ik haar voor het eerst tegenkwam, Judith.

Brugklassertje tussen brugklassers.

Heldere blik in de ogen; een grappig, beetje zangerig

stemmetje en helemaal weg van toneel. Best bijzonder voor een meisje uit Gendringen. Ik kom zelf uit dat dorp dus ik weet hoe bijzonder dat is. Ik mocht haar 12 lessen geven en daarna was het project op haar school afgelopen.

Drie jaar later kwam ik haar tegen in toneelgroep "Lekker Stuk" uit Ulft. Judith nam haar aspiraties als aankomend actrice serieus en had zich een plek verworven in deze enige toneelgroep in de Gemeente Gendringen waar jongeren terecht konden zonder het gevoel te hebben elke week in het bejaardentehuis op te treden. Deze illustere toneelgroep had mijn hulp ingeroepen bij het instuderen van een theaterstuk dat ze zelf wilden regisseren. Ik begeleidde de regisseuse. Judith speelde de rol van het meisje dat viel voor een blinde jongen die daar vervolgens niet mee om kon gaan. Het kwam allemaal toch nog goed en Judith vertrok voor haar volgende stap op het theaterpad naar Nijmegen. Liever nog was ze direct naar een toneelacademie gegaan maar ze was werkelijk door alle opleidingen waar ze geauditeerd had rigoureuus afgewezen. In Nijmegen begon ze haar opleiding drama-therapie met de ambitie van een echte wereldverbeteraar. Theater kon mensen redden.

In de vier jaren die volgden, kwam ze tot het inzicht dat problemen spelend herbeleven toch niet die heil en zegen over de mens bracht als die ze zich bij aanvang voorgesteld had. Ik zocht haar regelmatig op en zag de ontevredenheid over de beperktheid van het aspect drama in haar opleiding groeien. Ze bleef dan ook auditeren op alle mogelijke echte theateropleidingen. Maar helaas, nog steeds werd het Gendringse meisje keer op keer afgewezen. Niet geheel onterecht naar ik aannam, kijkende naar haar afstudeervoorstelling op de drama-therapie opleiding. Therapeuten zijn geen spelers en al helemaal geen theatermakers.

Judith vertrok naar Utrecht. Ze kreeg een baan en bleef ondertussen auditeren op allerhande theateropleidingen. En dan ineens... een klein succes. Een particuliere theaterschool in Amsterdam gaf haar de mogelijkheid om tegen betaling van een fikse som geld een nergens geaccepteerd diploma te gaan halen. Judith toog aan het werk en verslond de lessen die daar werden gegeven. Maar het was niet voldoende. Het niveau was haar niet hoog genoeg. Samen met een vriendin maakte ze een voorstelling waarmee ze een geweldige zomer beleefde op "de Parade". Er begon richting te komen in haar zoektocht. En ineens, op het moment dat de school haar echt niet meer kon boeien, werd Judith (die in een vlaag van nu-of-nooit een laatste auditiepoging had ondernomen) aangenomen op de theaterschool in Maastricht. De hemelpoorten werden voor haar geopend en het meisje uit Gendringen werd opgenomen in het selecte groepje gelukkigen die in vier jaar mogen uitgroeien tot aankomend professioneel actrices.

En Judith maakte furore in Maastricht. "Nuchtere meid die niet aan het huilen te krijgen is. Niet van verdriet en niet van blijdschap." Ze stoomde succesvol door de vier studiejaren, studeerde af als actrice met een fenomenale voorstelling van Het Zuidelijk Toneel in Essen (Duitsland) en trouwde vervolgens met haar dansdocent.

En zondag zag ik haar weer. In Den Haag. In "Tantalus". Een voorstelling van maar liefst elf uur (inclusief lunch en diner) die dit seizoen 63 keer te zien was. Dit epos zonder weerga waarin zestien spelers in negen delen de geschiedenis van het vervloekte huis Tantalus onder de loep namen, werd vandaag onderscheiden met de NRC Handelsblad Publieksprijs. Een terechte beloning voor een productie waar de toeschouwer onontkoombaar meegezogen wordt in de voorbereidingen van de oorlog om Troje, de oorlog zelf en de thuiskomst van de gehavende en tot ijdele minkukels teruggebrachte "helden" die de stad met de grond gelijk maakten.

En midden in deze poel van verdriet, geweld, liefde, bloed en humor, was Judith. Vijftien jaar na haar voornemen om actrice te worden, stond ze, als een levende contradictio in terminus, te bewijzen dat de Goden niet alles voor het zeggen hebben. Met een flinke dosis doorzettingsvermogen en volharding komt een mens ook een heel eind.

De voorstelling Tantalus is in september en oktober nog te zien in theater de Appel in Den Haag.

Snel reserveren!

Verjaardagen

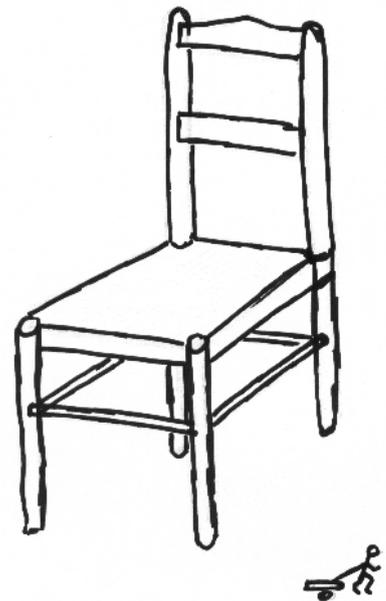
In de voorbije periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

Kees van Steenberg, 23 mei
Herman van de Broek, 27 mei
Toon Gasseling, 5 juni
Henk Breuker, 11 juni

Bij deze (nogmaals) van harte gefeliciteerd!

De komende periode zullen de volgende Lions hun verjaardag vieren:

Henk Kets 29 juni
Gerard Roelofsen, 5 juli
Henk Heezen, 22 juli
Harry Mathijssen, 4 augustus
Theo Soontiëns, 10 augustus
Jan Loggers, 19 augustus
Wim Frommé, 27 augustus
Hans de Vries, 1 september

Agenda 2003 / 2004

2003

20 augustus 2003	18.00 uur	Barbecue bij Wil & Henk Kets
3 september 2003	20.00 uur	Muziek, niet altijd een genoegen, door Arnoud Brok, bedrijfsarts-in-ruste, sportarts en muzikliefhebber en -kenner
4 september 2003		promotie voor kerstpakketten voor wereldwinkel bij Wink-groep
17 september 2003	18.00 uur	Tap Hap
27 september 2003		uitstapje naar Keulen met Dorsten
1 oktober 2003	20.00 uur	cursus reanimatie m.m.v. instructeurs van de Nederlandse Hartstichting
15 oktober 2003	20.00 uur	cursus reanimatie m.m.v. instructeurs van de Nederlandse Hartstichting
29 oktober 2003	19.00 uur	Dinner for Papillons (voorbereiding Lions 16.00 uur)
5 november 2003	20.00 uur	cursus reanimatie m.m.v. instructeurs van de Nederlandse Hartstichting met afsluitend toets
19 november 2003	18.00 uur	Tap Hap
3 december 2003	20.00 uur	Joost Hagendoorn vertelt over zijn ontwikkelingswerk in Zuid Afrika
17 december 2003	18.00 uur	Tap Hap
31 december 2003		vervalt i.v.m. het nieuwe jaar

2004

7 januari 2004		vervalt i.v.m. het nieuwe jaar
10 januari 2004	15.00 uur	Nieuwjaarsbijeenkomst met dames. Borrel en buffet bij "Het Borghhuis"
21 januari 2004	18.00 uur	Tap Hap
4 februari 2004	20.00 uur	Peter Bob Peerenboom stelt zich voor
18 februari 2004	18.00 uur	Tap Hap
3 maart 2004	20.00 uur	Jan Kamsma, directeur CZ groep, maar vooral ook wijnkenner, laat ons genieten van wat wijn te bieden heeft
17 maart 2004	18.00 uur	Tap Hap
31 maart 2004	18.00 uur	Tap Hap met dames, vervalt
4 april 2004	20.00 uur	Concert Heilige Geest kerk
7 april 2004	20.00 uur	Joep Kuijsters, directeur ELA Medical, over wel en wee van de pacemaker
21 april 2004	18.00 uur	Tap Hap
5 mei 2004	20.00 uur	Discussieavond over o.a. fundraising
19 mei 2004	18.00 uur	Tap Hap
2 juni 2004	20.00 uur	Henk Kets vertelt over zijn werk en zijn leven
16 juni 2004	18.00 uur	Tap Hap
30 juni 2004	19.00 uur	Bestuursoverdracht met Papillons ladies